

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/10/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201245
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201245.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu: V. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. O.. XX/XX, XXX XX G., zast.: JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Švabinského č. 13, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova č. 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. decembra 2014 č. k. 1S/170/2013-27, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. decembra 2014 č. k. 1S/170/2013-27 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím Č.: SELUZ-11-9-2/2013-OdSP z 29.04.2013 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“ - príloha č. 195 administratívneho spisu) vydaným podľa § 84 ods. 4 písm. b) v spojení s odsekom 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 328/2002 Z. z.“) žalovaný postupom podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (na účely rozsudku len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava č. VÚSZ-65VÚSZ-65208008960606-18/2013-OVZ z 23.01.2013 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“, resp. „prvostupňový orgán“), ktorým bol podľa ustanovení § 123 ods. 2 písm. a) a § 39 v spojitosti s § 105 ods. 7 a ods. 10 zák. č. 328/2002 Z. z. žalobcovi výsluhový dôchodok znížený od 01. februára 2013 na sumu 1.626,27 € mesačne, a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Pôvodne bol žalobcovi výsluhový dôchodok priznaný od 01.01.2004 rozhodnutím prvostupňového

orgánu zo 16.02.2004 vo výške 31.933,00 Sk (1.059,98 €).

Podľa § 123 ods. 2 písm. a) zák. č. 328/2002 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávanú vec profesionálnym vojakom, ktorí boli alebo budú prepustení zo služobného pomeru v dôsledku zníženia početných stavov ozbrojených síl alebo v dôsledku organizačných zmien najskôr dňom 31. decembra 2001 a najneskôr dňom 31. decembra 2010 a ktorí vykonali najmenej pätnásť rokov služby, patrí odo dňa účinnosti tohto zákona výsluhový dôchodok podľa § 39, pričom pre nárok na tento dôchodok a jeho výšku sa započíta skutočná dĺžka služobného pomeru zvýšená o polovicu doby chýbajúcej do dosiahnutia tridsiatich rokov služby; ak im nárok na výsluhový dôchodok vznikol podľa doterajších predpisov, prepočíta sa podľa tohto ustanovenia.

Podľa § 39 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení výsluhový dôchodok policajta alebo profesionálneho vojaka je za 15 rokov trvania služobného pomeru 30% základu zisteného podľa § 60. Za 16. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 20. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 2% základu zisteného podľa § 60. Za 21. skončený rok trvania služobného pomeru a za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru až do 25. skončeného roka trvania služobného pomeru vrátane sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 3% základu zisteného podľa § 60. Za 26. skončený rok trvania služobného pomeru a každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru sa výmera výsluhového dôchodku zvyšuje o 1% základu zisteného podľa § 60, najviac však do 60% základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 105 ods. 7 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Podľa § 105 ods. 10 zák. č. 328/2002 Z.z. v hore uvedenom znení dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa odníme alebo zníži, alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila.

2. Žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca bol 31. decembra 2003 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, tzn. po 34 rokov, 4 mesiacoch a 27 dňoch vojenskej činnosti služby a započítaním 34 rokov služby a následne odo dňa 01.01.2004 začal poberať výsluhový dôchodok v hore uvedenej výške.

Pri novom spôsobe výpočtu hodnoty výsluhového dôchodku postupoval nasledujúcim spôsobom:

a) priemerný služobný príjem bol zistený pre rok 2003 v sume 548.494,- Sk (18.206,67 €) a bol vyplatený v tomto rozhodujúcom kalendárnom roku celkom za 349 dní,

b) služobný príjem zodpovedajúci počtu 9 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky z nároku roku 2003 bol zúčtovaný v roku 2003 v sume 14.067,- Sk (466,94 €) a musí byť zahrnutý do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v mesiaci december roku 2003,

c) pre výpočet základu podľa § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. bol použitý hore uvedený vymeriavací základ 548.494,- Sk za obdobie 349 dní doby poistenia, ktorý bol vynásobený zákonným koeficientom a takto získaný základ pre výpočet (47.803,85 Sk) bol následne prepočítaný získanými percentami podľa dĺžky rokov služby (60% za 34 ukončených rokov služby), t. j. na hodnotu výsluhového dôchodku vojaka priznaného k 01.01.2004 v sume $(548.494/349) \times 30,417 \times 60\% = 28.683,-$ Sk,

d) následne bol takto zistená suma výsluhového dôchodku upravovaná o jednotlivé zvýšenia podľa zák. č. 328/2002 Z. z. v časovom období od 01.07.2004 až po zvýšenie vykonané od 01.07.2012, t. j. na celkovo priznanú sumu 1. 626,27 €.

3. Prvostupňový orgán pôvodným rozhodnutím č. 65208008960606/2-VÚSZ/DO 1 zo 16.02.2004 priznal žalobcovi od 01.01.2004 výsluhový dôchodok vo výške 31.933,00 Sk (t. j. 1.059,98 €) mesačne.

Pri pôvodnom spôsobe výpočtu hodnoty výsluhového dôchodku postupoval nasledujúcim spôsobom:

a) súhrn služobných príjmov a osobitných príplatkov za rok 2003 bol zistený v sume 534.427,- Sk pre počet 349 dní,

b) služobný príjem zodpovedajúci počtu 9 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky z nároku roku 2003 bol

zúčtovaný v roku 2003 v sume 14.067,- Sk,

c) hodnota základu podľa § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. bola stanovená bez bližšieho objasnenia prvostupňovým orgánom na sumu 53.220,84 Sk,

d) takto vyčíslený základ bol rovnako, ako je hore uvedené, prepočítaný získanými percentami podľa dĺžky rokov služby (60% za 34 ukončených rokov služby), t. j. na hodnotu výsluhového dôchodku vojaka priznaného k 01.01.2004 v sume $53.220,84 \times 60\% = 31.933,--$ Sk,

e) následne bol takto zistená suma výsluhového dôchodku upravovaná o jednotlivé zvýšenia podľa zák. č. 328/2002 Z. z. v časovom období od 01.07.2004 až po zvýšenie vykonané od 01.07.2012, t. j. na celkovo priznanú sumu 1. 626,27 €.

4. Od tohto dňa vydal prvostupňový orgán z rôznych dôvodov viacero rozhodnutí, ktoré vo vzťahu k spôsobu určenia základu na výpočet výsluhového dôchodku. Pre žalovaného je v tomto reťazci rozhodnutí záväzný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012, ktorým Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 06.05.2011 sp. zn. 4S/205/2010-46 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného z 29.03.2010 č. KaVSÚ-5-20-2/2010 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Na rozdiel od krajského súdu dospel Najvyšší súd k záveru, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal byť celkový služobný príjem, vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku, vydelený len počtom služobných dní bez započítania dní nevyčerpanej dovolenky, za ktorú bol poskytnutý služobný príjem.

5. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobcovi v zmysle citovaného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012 hore uvedeným spôsobom výsluhový dôchodok upravený.

Predmetné prvostupňové rozhodnutie žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol na tom základe, že:

Podľa § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. v znení relevantnom pre posudzovanie žiadosti žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku priemerný služobný príjem profesionálneho vojaka,

a) ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

b) ktorý vykonáva službu v štátnom podniku, ktorého zakladateľom je ministerstvo, a ktorý je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je súhrn hodnotného príplatku a mzdy poskytovanej podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

c) ktorý vykonáva funkciu sudcu a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

d) ktorý vykonáva funkciu prokurátora a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, základného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

e) ktorý vykonáva funkciu justičného čakatľa alebo právneho čakatľa prokuratúry a ktorého platové pomery upravuje osobitný predpis, je súhrn hodnotného príplatku, tarifného platu a príplatkov poskytovaných podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie (§ 98),

f) ktorý plní úlohy s miestom výkonu služobných povinností v zahraničí a je odmeňovaný podľa osobitného predpisu, je súhrn hodnotného príplatku a funkčného platu poskytovaného v slovenských korunách podľa osobitného predpisu, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové

zabezpečenie (§ 98);

takto zistený súčet sa vydolí celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

6. S odkazom na to, že nezistil nedostatky, pre ktoré by sa napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu malo zrušiť alebo zmeniť, žalovaný rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobcu preskúmaným rozhodnutím boli správnym spôsobom a v správnom rozsahu priznané práva účastníkovi konania.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

7. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Krajský súd v Bratislave žalobu zo dňa 02.07.2013.

8. Uviedol, že podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie zmätočné, zbytočne rozsiahle, nepreskúmateľné, z celého jeho znenia je zrejmé, že žalovaný opäť používa postup pri výpočte výsluhového dôchodku, ktorý už predtým v správnom konaní zrušil, pričom neustále mení metodiku spôsobu výpočtu výšky výsluhového dôchodku.

9. Ďalej uviedol, že žalovaný nedodržiaval pri výpočte výšky výsluhového dôchodku postup podľa § 58 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z., pretože služobný príjem za účasť v práci (t. j. 534.427.Sk) žalobca dosiahol za 349 dní a vyplatený príjem za nevyčerpanú časť svojej dovolenky (14.067.- Sk) dosiahol za 9 dní.

Je potom podľa žalobcu logické, že matematický vzorec výpočtu výsluhového dôchodku je správny tak ako ho uvádza žalovaný v úplne prvom rozhodnutí zo dňa 16.02.2004. Je preto podľa žalobcu nezákonné, ak výška výsluhového dôchodku, ktorú žalovaný určil napadnutým rozhodnutím je nižšia ako výška výsluhového dôchodku, ktorá by mu patrila, ak by sa vypočítala len zo služobného príjmu za výkon služby a služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku by nedostal, ak poistné z tejto sumy nezaplatil.

10. Vzorec, podľa ktorého žalovaný postupuje, nerešpektuje základný princíp rovnakého postavenia príjmov vymenovaných v ustanovení § 98 ods. 3 až 5 zák. č. 328/2002 Z. z. a ustanovenie § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia žalovaného, tento je v rozpore so zákonom, podľa ktorého je nutné rešpektovať poistnú zásadu, že vyšší poistený príjem sa prejavuje vo vyššej výmere poistnej dávky.

V tejto súvislosti poukázal nielen na rozhodnutia krajského súdu vydané v obdobnej veci, ako i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sžso 37/2008 zo dňa 20.08.2009.

11. Ďalej žalobca prezentoval svoj vlastný matematický vzorec na výpočet dotknutej dávky ako aj bližšie objasnil dôvody, v čom vidí nesprávnosť v spôsobe výpočtu vymeriavacieho základu pre určenie výšky jeho výsluhového dôchodku.

Napriek tomu došlo u žalobcu k viacerým zníženiam pôvodne priznaného výsluhového dôchodku.

B)

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení z 18.09.2013 k obsahu žaloby zrekapituloval doteraz vykonané úkony v konaní o výsluhovom dôchodku ako aj doterajšiu relevantnú judikatúru k prejednávanej veci (najmä rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sžso 79/2008 ako aj sp. zn. 1 Sžso/5/2012).

Súčasne konštatoval, že ak sa musí pri výpočte priemerného služobného príjmu započítať do celkových príjmov aj služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, potom sa tento celkový služobný príjem musí aj vydolí celkovým počtom dní, za ktoré tento služobný príjem patril. Ak táto zásada platí v prípade, keď celkový počet dní nedosahuje 365, rovnako sa musí postupovať aj v prípade, ak celkový počet dní presahuje 365 dní.

13. Tiež žalovaný pre úplnosť upozornil krajský súd na skutočnosť, že započítanie či nezapočítanie počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky môže mať výrazný podiel na výške výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka.

V predmetnej veci je za 5 dní dovolenky síce rozdiel „len“ 195,- Sk mesačne, avšak v prípade 30 dní nevyčerpanej riadnej dovolenky je rozdiel „až“ 2.500,- Sk mesačne.

14. Pri takto sformulovanom právnom názore navrhol, aby krajský súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

C)

15. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie vyhodnotil, že je v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

16. S poukazom na ustanovenia § 123 ods. 2, § 60 ods. 5 písm. a), § 39, § 58 ods. 5, § 55 ods. 2 ako aj § 105 ods. 7 a 10 zák. č. 328/2002 Z. z. zdôraznil, že prvostupňový orgán po zistení, že nesprávne vypočítal základu na výpočet výsluhového dôchodku žalobcu, tak viacerými rozhodnutiami žalobcovi znižoval výsluhový dôchodok, ktoré rozhodnutia boli opakované zrušené. Naposledy v žalobcovej veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 7Sžso/59/2011 zo dňa 31.7.2012, v ktorom vyslovil právny názor, že k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu 9 dní u žalobcu nedošlo, a preto nie je možné uvedených 9 dní započítať do deliteľa.

17. V súvislosti s uvedeným krajský súd zdôraznil, že tak žalovaný ako aj prvostupňový orgán sú viazané právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v hore citovanom rozsudku sp. zn. 7Sžso/59/2011 zo dňa 13.07.2012.

Krajský súd preto v ďalšom odôvodnení výkladu ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. vychádzal z uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a potvrdil správnosť záverov žalovaného, ktorý v prejednávanej veci použil vymeriavací základ 548 494,- Sk za 349 dní doby poistenia.

18. V súvislosti s uvedeným krajský súd dospel k záveru, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

19. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 03.02.2015 (č. l. 32) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v napadnutých častiach zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná náhradu trov konania vo vyčíslenej výške.

20. Žalobca predovšetkým poukazoval na to, že v prípade započítania služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (náhrady mzdy za dovolenku na zotavenie) môže byť výsluhový dôchodok v jednom prípade rovnaký, v inom prípade vyšší ale aj nižší. Takýto prístup podľa žalobcu odporuje základnému právnemu princípu univerzálnosti právneho pravidla.

21. V súvislosti s uvedeným žalobca upozornil na to, že pri vyplatení služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku (poistná zásada), teda pri navýšení poisteného základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia o takto vyplatenú sumu, bude výsluhový dôchodok nižší ako v prípade, keby takto

vyplatená suma vyplatená nebola. Toto mal podľa žalobcu potvrdiť aj Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojho rozsudku sp. zn. 4 Sžo 37/2008 zo dňa 20.8.2009 v spojení s právoplatnými rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 199/2006 zo dňa 24.03.2006 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 74/2006 z 21.05.2008, a z uvedených žalobca citoval nasledujúci text:

„Pri rozhodovaní v dôchodkových veciach je osobitne dôležité, aby každé rozhodnutie, ktoré zakladá alebo mení právo na dávku, bolo jednoznačné, jasné a zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené. Predovšetkým poberateľ dávky musí mať istotu, z akých skutkových a práv a právnych predpokladov sa pri priznaní alebo úprave dávky vychádzalo, aj s ohľadom na zásadu, že neskoršia zmena právnej úpravy nemá vplyv na nárok, ktorý už poberateľovi vznikol. Rozhodnutie o znížení dávky nemocenského, úrazového alebo výsluhového zabezpečenia podľa § 105 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z. z. je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravídla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo. Z napadnutého rozhodnutia podľa názoru súdu takéto zistenie, ktoré by viedlo k jednoznačnému právnomu záveru o opodstatnenosti zníženia výsluhovej dávky, nevyplýva. Je nepochybné, že od vzniku nároku na výsluhovú dávku nenastala u žalobcu žiadna zmena údajov, z ktorých sa pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzalo a nedošlo ani k žiadnej zmene právnej úpravy, ktorá by akýmkoľvek spôsobom mohla zasiahnuť do právneho postavenia žalobcu v súvislosti s jeho výsluhovým zabezpečením. Napriek tomu došlo u žalobcu k viacerým zníženiam pôvodne priznaného výsluhového dôchodku, ktoré boli vyvolané zmenou metodiky jeho výpočtu. V každom prípade platí, že rozhodujúcou pre vznik a výšku nároku na výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka je relevantná právna úprava a nie výpočtový vzorec, ktorý správne orgány pri vyčíslení dávky použili.

Súd je toho názoru, že právna úprava výpočtu dávok výsluhového zabezpečenia profesionálnych vojakov by mala byť jednoznačná a zrozumiteľná pre každého a rozhodne by nemala pripúšťať viaceré možné výklady, ktorých postupným aplikovaním sa potom neprípustné zasahuje do právnej istoty poberateľov dávok. Súd sa nemohol stotožniť s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. v prvotnom rozhodnutí zo dňa o priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a o potrebe nápravy tohto rozhodnutia postupom podľa § 105 ods. 6,9 uvedeného zákona. Tento postup by bolo možné akceptovať len za predpokladu, že by správnymi orgánmi použitá nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku neumožňovala zjavne absurdné závere, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaní náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný výsluhový dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku profesionálny vojak vykonal službu. Pri menšom počte započítateľných dní riadneho výkonu služby výsledná výška výsluhových dávok neúmerne vzrastá a môže byť napokon podstatne vyššia ako mesačný služobný príjem, ktorý profesionálny vojak poberal. Prvotný výpočet výsluhového dôchodku žalobcu podľa názoru súdu lepšie vystihoval úmysel zákonodarcu, aby príslušná suma z každého druhu započítateľného príjmu bola vydelená počtom dní, za ktoré bol ten - ktorý príjem vyplatený. Výpočet dôchodku použitý správnymi orgánmi v napadnutých rozhodnutiach vo svojich dôsledkoch môže viesť napríklad k tomu, že pri predĺžovaní práceneschopnosti v poslednom kalendárnom roku výkonu služby by profesionálny vojak dosiahol podstatne vyšší výsluhový dôchodok v porovnaní s vojakom, ktorý vykonával riadnu službu. V tomto smere súd v plnom rozsahu poukazuje na žalobcom v žalobe opísaný príklad, ktorého výsledky len potvrdzujú uvedené závery.

Krajský súd v Bratislave teda po prejednaní veci dospel k záveru, že správne rozhodnutia oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže pri nezmenenej právnej úprave pri rozhodovaní o znížení výsluhového dôchodku žalobcu vychádzali z aplikácie novej metodiky, ktorá musí mať na prvý pohľad za následok ďalšiu nestabilitu vo veciach výsluhových dávok sociálneho zabezpečenia profesionálnych vojakov. Tento postup podľa názoru súdu jednoznačne ukracuje žalobcu na jeho práva. Preto súd postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom budú správne orgány právnym názorom súdu viazané. ...“.

22. Taktiež žalobca poukázal na argumentáciu k ustanoveniu § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z., ktorý vo svojom závere (dovetku) jasne uvádza, že „zistený súčet (t. j. základ) sa vydeli celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom období vyplatené...“.

23. K tomu upriamil pozornosť na skutočnosť (§ 58 ods. 5 a § 60 ods. 1 a 5 zák. č. 382/2002 Z. z.), že sčítavať preto počet dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku do jednej veličiny, je podľa názoru žalobcu tiež absurdné, pretože každý zo započítateľných príjmov môže byť vyplatený za rôzny počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku, pričom počet dní, za ktoré sú jednotlivé druhy započítateľných príjmov vyplatené, vôbec nemusia byť totožné (napríklad počet dní, za ktoré sa vyplatí služobný príjem, môže byť od 1 až po 365, podľa toho, koľko dní profesionálny vojak skutočne vykonával službu, pretože dni, za ktoré poberal dávky nemocenského zabezpečenia, sa vylučujú).

24. Žalobca prezentoval svoj vlastný vzorec na výpočet spornej hodnoty výsluhového dôchodku s tým, že záver, že služobný príjem 548.494.- Sk dosiahol za 349 dní, označil za právne nesprávny, pretože za 349 dní dosiahol príjem iba 534.427.- Sk, a preto nemôže byť deliteľom číslo 349.

Ďalej uviedol, že ignorovať počet dní, za ktoré patril žalobcovi služobný príjem za výkon služby, a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a zamerať sa iba na súčet dosiahnutých príjmov bez ohľadu na to, z akého dôvodu a za aký počet dní boli dosiahnuté, je podľa jeho názoru tiež absurdné a navyše v rozpore s citovanými ustanoveniami, t. j. navrhol nasledujúci vzorec na výpočet základu na výpočet výsluhového dôchodku:

$$\text{ZÁKLAD} = A/B + C/D$$

kde:

A - predstavuje príjem vyplatený za počet dní B a

C - predstavuje iný príjem vyplatený za počet dní D.

25. Záverom žalobca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie sa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie spolu s priznaním náhrady trov konania v celkovej výške 317,50 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

K odvolaniu pripojil fotokópiu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2008 2S 177/07-60, prostredníctvom ktorého krajský súd v obdobnej veci iného žalobcu zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 27.02.2007 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci aplikácie § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z.

B)

26. Z vyjadrenia žalovaného (č. l. 44) z 18. februára 2015 vyplýva jednoznačný názor žalovaného, že zotrváva na svojich doterajších písomných vyjadreniach v predmetnej veci.

Ďalej žalovaný citoval niektoré časti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012.

27. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po verejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil, a to čiastočne aj z iných dôvodov.

29. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu

(tzn. najmä podmienky konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je už viackrát a v zmysle časovo nezjednotenej a rozdielnej judikatúry Najvyššieho súdu riešená právna otázka, či peňažný nárok spojený s nevyčerpanou dovolenkou príslušníka ozbrojených síl má vplyv na výšku základu pre výpočet výsluhového dôchodku.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

30. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal interpretáciou ustanovenia § 60 ods. 5 a s tým súvisiacich iných ustanovení zák. č. 328/2002 Z. z. K uvedenej interpretácii poskytol Najvyšší súd väčší počet rozsudkov zaslaných žalovanému (viď sp. zn. 4 Sžso 37/2008 zo dňa 20.08.2009, sp. zn. 7 Sžso 79/2008, sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012, sp. zn. 9Sžso/57/2011 z 30. mája 2012, sp. zn. 7Sžso/42/2012 z 27. novembra 2013 ako aj sp. zn. 1Sžso/5/2012), s ktorými sa žalovaný vzhľadom k dátumu vydania napadnutého rozhodnutia (29.04.2013) mohol (nakolko mal vedomosť o všetkých týchto rozsudkoch) a mal vo svojom odôvodnení vysporiadať.

31. Hoci konajúci senát už raz vyslovil svoje pochybnosti (sp. zn. 1Sžp 1/2003) o ústavno-konformnom oprávnení správneho kolégia (ide o možné uplatnenie mimorozhodovacej súdnej právomoci zverenej kolégiu ako osobitnému inštitucionálnemu zoskupeniu nezákonných sudcov) zasahovať prostredníctvom zjednocovacieho konania v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch do nezávislosti súdneho rozhodovania garantovaného ústavou Slovenskej republiky v zmysle čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 48 ods. 1, čl. 141, čl. 142 ods. 2 ako aj čl. 144 ods. 1 ústavy, tak nemá vedomosť, že by tak žalovaný ako aj jednotliví predsedovia senátov 4S (JUDr. Ida Hanzelová) alebo 7S (JUDr. Elena Závadská), ktorí v príslušných rokoch zastávali pozíciu predsedov správneho kolégia (a teda aj iniciátora zvolávania zasadnutia kolégia s týmto zjednocovacím programom v zmysle § 21 ods. 3 písm. a/ či b/ zák. č. 757/2004 Z. z.) takto konali.

32. Ďalej Najvyšší súd poukazuje na nasledujúci prehľad historického vývoja judikatúry v predmetných veciach, t. j. týkajúcej sa ustálenia správnosti použitého matematického vzorca v súvislosti s otázkou nesprávneho právneho výkladu, najmä ustanovení § 60 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. žalovaným.

Právny názor vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 9 Sžso 66/2008 z 25. februára 2009 bol nasledujúcim spôsobom publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 3 - ročník 2010:

„Služobný príjem patrí profesionálnemu vojakovi len počas trvania služobného pomeru. Nárok na služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku (§ 119 zákona č. 370/1997 Z.z.) pri skončení služobného pomeru vznikne v posledný deň trvania služobného pomeru a patrí za posledný kalendárny mesiac, v ktorom trval služobný pomer. Tento nárok je splatný spolu s posledným mesačným príjmom.

33. Ďalej napríklad Najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 9 Sžso/67/2008 zo dňa 27.05.2009 vyslovil právny názor vo forme nesúhlasu s aplikáciou ustanovenia § 60 ods. 5 zák. č. 328/2002 Z. z. v tom duchu, že je nutné príjem za nevyplatenú dovolenku vojaka zahrnúť do výpočtového základu vzhľadom na jeho časovú súvislosť s obdobím pred ukončením služobného pomeru.

34. Ďalej sa k uvedenej problematike Najvyšší súd už vyslovil prostredníctvom svojho rozsudku 7 Sžso 79/2008, z ktorého sa cituje podstatná časť odôvodnenia:

„Navyše služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku sa mal započítavať do základu pre určenie dávok výsluhového zabezpečenia z dôvodu, že zákon presne vymedzoval, čo tvorí služobný príjem, ale aj z dôvodu, že služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku bolo potrebné započítavať do vymeriavacieho základu na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie v rozhodnom období a odvieť ho poisťovní na základe dodatočného odvodu za posledný mesiac trvania služobného pomeru.“

35. Najvyšším súdom citovaný text rozsudku sp. zn. 7 Sžso 79/2008 sa zamerail na právny výklad ustanovenia zák. č. 328/2002 Z. z., a to najmä v súvislosti s otázkou časovej a vecnej súvislosti príjmu týkajúceho sa refundovania nevyčerpanej dovolenky v príslušnom kalendárnom roku na prejednávanej vec a ďalej obsahu výkladu slova „patril“ (viď hore citovaný § 60 ods. 5 písm. a/ zák. č. 328/2002 Z. z.).

36. V ďalšom vývoji svojej rozhodovacej praxe Najvyšší súd judikoval prostredníctvom svojho vyššie citovaného rozsudku sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012 svoj záväzný právny názor nasledovne, pričom striktné zdôraznil viazanosť správneho orgánu v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 4 O.s.p. takto vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu:

„Žalobca sa domáhal, aby bol každý zo započítateľných príjmov zvlášť vydelený počtom dní, za ktoré bol jednotlivý príjem vyplatený a následne aby boli takto zistené údaje sčítané, avšak súd ako aj správny orgán je viazaný zákonnou úpravou, z ktorej žalobcom navrhnutý spôsob výpočtu nevyplýva. Sporným preto zostalo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa majú započítať aj 9 dní, za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 358 (349 + 9), alebo či deliteľom má byť len 349 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu deviatich dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených deväť dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona o peňažných náležitostiach vojakov. Na rozdiel od krajského súdu dospel odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 349 dní (365-16).

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval rozhodnutie žalovaného za zákonné, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) OSP rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).“

37. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu potom pre Najvyšší súd logicky vyplýva, že tento postup si bez ďalšieho osvojil aj žalovaný, ktorý v napadnutom rozhodnutí aj takýto rozhodovací zámer potvrdil.

Obdobne názor k tejto otázke Najvyšší súd tiež vyjadril prostredníctvom svojho vyššie citovaného rozsudku sp. zn. 9Sžso/57/2011 z 30. mája 2012 tak, že vyššie citovaný text rozsudku potvrdil v rozsahu počtu dní uvedených v deliteli:

„Sporným medzi účastníkmi konania je výklad ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vo vzťahu k tomu, akým počtom dní má byť vydelený súhrn mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „súhrn príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok.

Z ustanovenia § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že základ na výpočet výsluhového dôchodku u profesionálneho vojaka sa vypočíta z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie.

Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní.

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon

služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom do 31.8.2005 profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov uvedených v § 34 ods. 1 písm. a/ až d/.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z. z. vyplýva že služobný príjem profesionálnemu vojakovi patrí v kalendárnom mesiaci za dni, počas ktorých vykonával službu a taktiež za dni, počas ktorých čerpal riadnu dovolenku, osobitnú dovolenku, náhradné voľno, prípadne absolvoval preventívnu rehabilitáciu. Služobný príjem naopak nepatrí za čas neschopnosti na výkon služby. Služobný príjem nepatrí za dobu neschopnosti na výkon služby (práčeneschopnosti).

Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v roku 2003 bola žalobcovi z celkovej doby 365 dní odpočítaná doba 22 dní, počas ktorých nebol schopný na výkon služby.

Sporným medzi účastníkmi bolo, či do deliteľa na účely zistenia priemerného služobného príjmu (základu na výpočet výsluhového dôchodku) sa má započítať aj 25 dní, za ktoré žalobcovi bol vyplatený služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku, a teda či deliteľom je číslo 368 (343 + 25), alebo či deliteľom má byť len 343 dní.

Pokiaľ profesionálny vojak riadnu dovolenku nevyčerpá v celom rozsahu, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške, zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Keďže k vyčerpaniu riadnej dovolenky v rozsahu dvadsaťpäť dní v prípade žalobcu nedošlo, podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné uvedených 25 dní započítať do deliteľa ako keby išlo o dni rovnocenné výkonu služby podľa § 55 ods. 2 vety druhej zákona č. 380/1997 Z. z.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené k záveru, že ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. je potrebné v danom prípade vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) vydeliť len počtom 343 dní (365-22).“

38. Náhľad na vedený problém rozhodovacia prax senátu 7S Najvyššieho súdu posunula prostredníctvom svojho neskoršieho rozsudku sp. zn. 7 Sžo 42/2012 zo dňa 27. novembra 2013 v prospech zachovania 365 dní, nakoľko v ňom bolo konštatované:

„Žalovaný preskúmaným rozhodnutím sa stotožnil s výpočtom dávky výsluhového dôchodku prvostupňového správneho orgánu, keď zistený súčet priemeru súhrnu mesačných služobných príjmov za kalendárny rok 2003 v sume 417.105 Sk (13 845,35 €) vydělil celkovým počtom 390 dní a vynásobil koeficientom 30,417, teda žalovaný zahrnul do celkového počtu dní roka 2003 aj 25 dní nevyčerpanej dovolenky.

Odvolací súd v tejto spornej veci však dospel k inému právnomu názoru ako žalovaný a tiež ako súd prvého stupňa, ktorý si osvojil právny názor žalovaného.

Z § 55 ods. 2 prvej vety zákona č. 380/1997 Z.z. vyplýva, že pokiaľ profesionálny vojak nevyčerpá v celom rozsahu riadnu dovolenku, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Z dôvodu skončenia výkonu služobného pomeru žalobcu však riadna dovolenka v rozsahu dvadsaťpäť dní vyčerpaná nebola, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno tieto dni započítať do deliteľa, ako keby išlo o dni, počas ktorých žalobcovi trval výkon služby podľa § 55 ods. 2 druhej vety zákona č. 380/1997 Z.z. aj po skončení služobného pomeru a ako keby bežný rok mohol mať viac dní ako 365 (s výnimkou prestupných rokov, v ktorých sa pre účely sociálneho zabezpečenia resp. poistenia tiež považuje rok v dĺžke 365 dní).

Ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. preto treba vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) žalobcu vyděliť len počtom 365 dní, t. j. bez 25 dní nevyčerpanej dovolenky počas výkonu služby profesionálneho vojaka.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav ale výpočet výsluhového dôchodku žalobcu nesprávne právne posúdil.“

39. Je nepochybné, že s prihliadnutím na hore uvedenú rôznorodú a stále sa spresňujúcu judikatúru senátov 4S, 7S a 9S Najvyššieho súdu v pôvodnom zložení je nutné vysloviť záver, že pri aplikácii § 60 ods. 5 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z. na spôsob určenia základu na ďalší výpočet dávok výsluhového zabezpečenia sa Najvyšší súd priklonil k rôznym matematickým vyjadreniam, ktoré po právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí krajských súdov po ich preskúmaní Najvyšším súdom viedli k vyjadreniu celkom rozdielných absolútne vyčíslených hodnôt výšky výsluhového dôchodku.

Tak vznikla situácia, na ktorú poukazuje žalobca, t. j. že v jeho prípade bola objektívne vypočítaná nižšia hodnota výsluhového dôchodku ako v prípade už právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 177/07-60.

40. Za tohto stavu (viď hore uvedená pasivita zodpovedných orgánov v zmysle bodu č. 31) Najvyšší súd zaujal stanovisko, že žalovaný ako správny orgán musel postupovať v zmysle väčšinovej doterajšej judikatúry, t. j. hore uvedených rozsudkov Najvyššieho súdu sp. zn. 9Sžso/57/2011 z 30. mája 2012 a sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012. Tento prístup zodpovedá aj zásade legitímneho očakávania, nakoľko tak žalobca ako aj žalovaný boli prostredníctvom doručeného rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžso/59/2011 z 31. júla 2012 dostatočne informovaní o právnom názore ako aj o prekonaní doterajšej judikatúry prezentované najmä rozsudkom 4Sžso 37/2008.

Nakoľko tak aj žalovaný postupoval a krajský súd tento postup ohodnotil ako súladný so zákonom, Najvyšší súd nemohol priznať odvolaniu úspech.

V.

41. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozhodnutiach sp. zn. 7Sžso/59/2011, resp. sp. zn. 9Sžso/57/2011 zo dňa 30.05.2012, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich relevantného obsahu odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

42. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania vzniklo, čo však v prejednávanej veci nenastalo.

43. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno - poisťných vzťahov spojených so vznikom alebo zánikom vzťahu sociálneho zabezpečenia alebo poistenia je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávanie nariadiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).